

Dosar nr. XXXXXXXXXXXXXXXX

R O M Â N I A

TRIBUNALUL BUCUREȘTI

SECȚIA A II-A C _____ ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ Nr. 3397/2019

Ședința publică de la 25 Septembrie 2019

Completul compus din :

PREȘEDINTE I _____ S _____

Judecător V _____ G _____ P _____

Grefier O ___ -D _____ G _____

Pe rol judecarea apelului formulat de apelant ul P _____ U _____ SALVAȚI R _____
împotriva sentinței civile nr. 1461/22.03.2019 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București,
în contradictoriu cu intimat a A _____ E _____ P _____, având ca obiect „
anulare proces verbal de contravenție _____ NR. xxxxxxx, DECIZIA NR. 1451/2018,
HOTĂRÂREA NR. 533/2018 ”.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns pentru apelant avocat S ___ C _____
I _____, în baza împuternicirii avocațiale aflată la fila 36 dosar și pentru intimată consilier
juridic Pârle L _____ -E _____, în baza împuternicirii pe care o depune la dosar.

Procedura legal î ndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care î nvederează că prezenta cauză se află la primul termen de judecată î n apel și s-a depus la dosar răspuns la î ntâmpinare.

Î ntrebați fiind reprezentanții părților arată că nu au alte probe de solicitat.

Nemaifiind probe de solicitat și excepții de invocat, instanța constată cauza î n stare de judecată și acordă cuvântul î n apel.

Apărătorul apelantului solicită admiterea apelului așa cum a fost formulat pentru toate motivele expuse pe larg, atât î n apel cât și î n răspunsul la î ntâmpinare. Subliniază, că trebuie făcută diferență î ntre locul săvârșirii contravenției cu locul unde a fost realizat controlul. Intimata, î n mod greșit, susține că locul presupusei contravenții se află la sediul partidului, unde își desfășoară activitatea î n 2016 și 2017. Cât timp p_____ a î nchiriat sediul din Aviatorilor abia din iunie 2017. Cu privire la celelalte critici pe care le aduce hotărârii pronunțate de instanța de fond, arată că, s-a interpretat greșit art. 2 și art. 16 lit. e) și h) din Legea nr. 334/2006 î n sensul că, instanța î n mod eronat, a considerat că textul de lege face referire la spațiul care se află î n proprietatea societății și nu la un drept de folosință al acestuia aflat î n patrimoniu. Patrimoniul reprezintă totalitatea drepturilor și î ndatoririlor de ordin economic, iar nu bunurile pe care le formează acesta. Textul de lege, respectiv art. 2 din Legea nr. 334/2006 se referă la spațiile aflate î n patrimoniul propriu fără să distingă că se referă numai la spațiile care se află î n proprietatea partidului. Textul de lege, de asemenea, nu interzice subî nchirierea bunurilor î nchiriate. Dreptul de a folosi bunul imobil este al partidului î n baza contractului de î nchiriere, având și dreptul de a-l subî nchiria. De asemenea, art. 16 lit. h) din Legea nr. 334/2006 dă dreptul la subî nchirierea spațiilor primite de la administrațiile publice centrale și locale și cu atât mai mult, dă dreptul la subî nchirierea spațiilor î nchiriate de la persoane private. Cu privire la confiscarea sumei de xxxxx lei, art. 53 din aceeași lege prevede posibilitatea de stingere a obligației, prin vărsare. Anume o măsură complementară a confiscării este reglementată de art. 55 din lege. Prin urmare, solicităm apelului pentru toate aceste motive expuse pe larg și prin cererea de apel.

Reprezentantul intimatei solicită respingerea apelului pentru motivele de fapt și de drept arătate prin î ntâmpinarea la apel, să se mențină sentința pronunțată de instanța de fond ca fiind temeinică și legală. Punctează că, procesul-verbal a fost î ntocmit la sediul entității controlate, faptele contestate î n cadrul acestui proces sunt fapte care rezultă din activitatea financiar-contabilă. Vizavi de respectarea art. 16 alin. 1 arată că, î n procesul-verbal se menționează că aceste dispoziții au fost î ncălcate, p_____ a obținut fonduri care nu se pot î ncadra î n venituri provenite din activități proprii. Acesta a obținut o sumă de bani din subî nchirierea unui spațiu î nchiriat de la o societate comercială. Arată că a subî nchiriat unor birouri parlamentare, birouri care își achită chiriile din subvenții de la bugetul de stat. P_____, la rândul său, a î nchiriat

din subvenția de la bugetul de stat. Din art. 16 alin. 1 lit. e) la care se face referire respectiv, închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu, termenul de închiriere presupune un drept de proprietate. Prin urmare, nu putea să obțină astfel de venituri din închirierea unui spațiu care nu erau în proprietatea sa. Subînchirierea, obținerea de venituri din subînchirierea spațiilor primite în folosință pentru birourile parlamentare acestea reprezintă un venit legal dar, presupune că acel spațiu subînchiriat pentru birourile parlamentare este cel care i-a fost atribuit de a _____ publică centrală sau locală. Ori, nu există similitudine între cele două litere din acest articol. Prin urmare, fondurile pe care le-a obținut din această subînchiriere nu sunt fonduri legale și nu puteau fi obținute potrivit art. 16 alin. 1 din lege. Vizavi de folosirea subvenției de la bugetul de stat pentru plata celui comision de intermediere a închirierii, deci pentru comisionul agenției imobiliare, este o plată care nu se putea plăti din subvenția de la bugetul de stat. Pentru aceste cheltuieli, p _____ are la dispoziție alte venituri, astfel cum sunt prevăzute de art. 3 respectiv, cotizații, donații și împrumuturi din care să poată să își susțină aceste cheltuieli. Prin urmare, cele două articole contestate și reținute în procesul-verbal sunt temeinice și legale. Instanța de fond a apreciat că acele fapte contravenționale există și au fost dovedite pe baza înscrisurilor care se află la dosarul cauzei. Prin urmare, solicită respingerea apelului

În replică, apărătorul apelantului, cu privire la comision, acesta se încadrează în destinațiile cheltuielilor prevăzute la art. 25 alin. 1 din Legea nr. 334/2006.

TRIBUNALUL

Prin plângerea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sector 1 București la data de 26.10.2018 cu nr. XXXXXXXXXXXXXXXX petentul P _____ U _____ Salvați R _____ a solicitat în contradictoriu cu intimata A _____ E _____ P _____:

1. anularea parțială, respectiv în punctele 9 și 10, a procesului verbal de constatare a contravențiilor _____ nr. xxxxxxxx/13.08.2018 întocmit de intimată
2. anularea parțială, respectiv în punctele 9 și 10, a deciziei nr. 1451/01.10.2018 emisă de intimată
3. anularea Hotărârii nr. 533/01.10.2018 emise de intimată

4. anularea celor două sancțiuni cu avertisment aplicate partidului prin punctele 9 și 10 din Decizia nr. 1451/01.10.2018.

5. exonerarea partidului de la plata – confiscarea sumei de xxxxx lei stabilită în sarcina sa prin pct. 1 și 2 ale hotărârii nr. 533 din 01.10.2018

6. obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

În motivarea plângerii sale, petentul a arătat că între aceasta, în calitate de chiriaș, și societatea Ludic Organization of Various Environments SRL, în calitate de proprietar, a fost încheiat Contractul de închiriere nr. 09/17.06.2017 având ca obiect bunul imobil situat în București, Sector 1, _____ . P _____ U _____ Salvați R _____ a subînchiriat o parte din imobilul anterior arătat către senatori și deputați ai partidului, în vederea stabilirii și desfășurării activităților specifice de birou parlamentar. Consideră că în mod greșit a fost sancționată pentru fapta prevăzută de at. 16 alin. 1 lit. h din Legea nr. 334/2006 întrucât aceste dispoziții nu sunt aplicabile situației anterior expuse, imobilul fiind închiriat de pe piața liberă iar legea nu prevede vreo interdicție în acest caz, fiind incidente dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. e. În ceea ce privește pct. 10 al procesului verbal, se reproșează partidului că a plătit contravaloarea unui contract de prestări servicii pentru un agent imobiliar din subvenția primită de la Stat cu toate că bunul sau contractul accesoriu urmează soarta juridică a bunului sau contractului principal de care depinde. Nu vede astfel de ce nu s-ar putea încadra această cheltuială la oricare dintre lit. a1, i) și m) de la alin. 1 al art. 25, cu atât mai mult cu cât literele a și m au o anumită redundanță dacă ne gândim doar la utilitățile necesare funcționării unei clădiri ca sediu de partid. Ca motive de nelegalitate a aceluiași proces verbal, petenta a invocat faptul că acesta nu cuprinde locul săvârșirii contravenției, nu este semnat de către contravenient sau de către un martor, aspecte care atrag, în opinia sa, nulitatea absolută. În ceea ce privește măsura confiscării sumei de xxxxx lei, stabilită în sarcina partidului prin hotărârea emisă de A _____ E _____, solicită să se constate că a intervenit prescripția aplicării sancțiunii complementare, considerând că este aplicabil termenul de 6 luni prevăzut de O.G. nr 2/2001 iar nu cel de 3 ani stabilit de Legea nr. 334/2006 doar pentru aplicarea amenzii. Se invocă, în continuare, nulitatea parțială a procesului verbal și al acestei hotărâri întrucât agentul constatat nu a indicat cine este proprietarul bunurilor confiscate. Ca o consecință a anulării parțiale a procesului verbal contestat, se solicită, în final, anularea deciziei și a hotărârilor emise de intimată.

În drept, petenta a invocat dispozițiile art. 16-21, art. 31, art. 32 din O.G. nr. 2/2001, art. 52, 53, 54 și 55 din Legea nr. 334/2006.

În dovedirea motivelor invocate, a solicitat încuviințarea și administrarea probei cu înscrisuri.

Intimata a formulat în termenul legal întâmpinării, prin care a invocat excepția lipsei calității dlui. I___-D__ B___ de reprezentant legal al partidului și excepția tardivității formulării plângerii contravenționale, iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea plângerii ca neîntemeiate. A susținut că în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 42 alin. 1 din Legea nr. 334/2006, a efectuat un control privind verificarea respectării de către P_____ U_____ Salvați R_____ a dispozițiilor Legii nr. 334/2006 pentru veniturile și cheltuielile electorale și au fost constatate mai multe nereguli, printre care și cele consemnate la pct. 9 și 10 ale procesului verbal contestat. Cu privire la aceste fapte constatate, arată că dispozițiile art. 3 alin. 1 din Legea nr. 334/2006 prevăd în mod expres care sunt sursele de finanțare ale activității unui partid politic și totodată care sunt activitățile proprii ale acestuia din care se pot obține venituri, conform art. 16 din lege. Din această lege rezultă că partidele politice pot obține venituri provenite din subînchirierea spațiilor pentru organizarea birourilor parlamentare numai în situația în care spațiile subînchiriate au fost primite de p_____ politic de la autoritățile administrației publice locale sau centrale, iar nu prin închirierea de la o societate comercială, cum este cazul în speță. Dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. e invocate de petentă se referă strict la situația în care se închiriază spațiile aflate în patrimoniul propriu, iar nu la cele aflate în folosința partidului politic. Prin urmare, venitul obținut de petentă prin subînchiriere, în cuantum total de xxxxx lei nu se încadrează în sursele de venit prevăzute de art. 16 alin. 1 din Legea nr. 334/2006. În ceea ce privește cea de a doua faptă contestată, referitoare la plata comisionului de intermediere de 9183 lei, este neîntemeiată susținerea petentei privind încadrarea acesteia la cheltuielile prevăzute de lege, achitarea din subvenția de la bugetul de stat a acestui comision fiind contrară dispozițiilor art. 25 alin. 2 din Legea nr. 334/2006.

În ceea ce privește criticile de nelegalitate, arată că locul săvârșirii contravențiilor este chiar locul în care au fost constatate acestea și în care petenta își desfășoară activitatea iar susținerile referitoare la lipsa semnăturilor sunt neîntemeiate, întrucât procesul verbal a fost întocmit la sediul instituției. În fine, în mod eronat a susținut petentul că a intervenit prescripția dreptului de a cere executarea silită, întrucât în speță sunt incidente dispozițiile art. 52 alin. 3 din Legea nr. 334/2006. De asemenea, proprietarul sumei confiscate este petentul, cel care a încălcat dispozițiile legale.

În drept, intimata a invocat dispozițiile Codului de procedură civilă, art. 31 alin. 1 și art. 1777 C. civ., Legea nr. 334/2006, Legea partidelor politice nr. 14/2003, art. 38 din Legea nr. 96/2006, HG nr. 10/2006 și O.G. nr. 2/2001.

Potentul a formulat răspuns la întâmpinare (f. 31, vol. II) prin care a solicitat respingerea excepțiilor, ca neîntemeiate. Pe fondul cauzei, a arătat că, în ceea ce privește incidența art. 16 alin. 1 lit. e din Legea nr. 334/2006, intimata face o confuzie între bunurile aflate în patrimoniu și cele aflate în proprietate, legea nefăcând distincție între bunurile aflate în mod temporar și cele în mod permanent în patrimoniul partidului. Se mai arată că art. 16 alin. 1 lit. h din Legea nr. 334/2006 nu este aplicabil deoarece acesta se referă la bunurile imobile primite de partid de

la autoritățile administrației publice iar textul nu interzice subînchirierea bunurilor imobile de la persoanele private, această din urmă activitate neavând caracter comercial.

Prin sentința civilă nr. 1461/22.03.2019 pronunțată de Judecătoria Sector 1 București a fost respinsă ca neintemeiată plingerea. În motivare judecătoria a aratat ca procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor art. 17 din OG nr.2/2001. În ceea ce privește susținerea petentei referitoare la locul săvârșirii contravenției, instanța a constatat că este neintemeiată, din cuprinsul procesului verbal rezultând că întreg controlul a fost realizat la sediul Partidului „U _____ Salvați R _____” unde s-a constatat săvârșirea faptelor ce au fost încadrate ca și contravenții. În privința lipsei semnăturii contravenientului, instanța a constatat că această lipsă nu este prevăzută de art. 17 din O.G. nr. 2/2001 sub sancțiunea nulității absolute a procesului-verbal. Această lipsă ar putea atrage, eventual, nulitatea relativă a actului astfel încheiat. Pentru a se reține nulitatea relativă, este necesar ca petentul să facă dovada unei vătămări care să nu poată fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal. Or, în speță, petentul nu a făcut dovada unei astfel de vătămări și nici nu a invocat vreo vătămare. Referitor la invocarea de către petentă a nulității procesului-verbal de contravenție pentru nementionarea prezenței unui martor la încheierea procesului-verbal de contravenție, instanța a reținut că, potrivit art. 19 alin. (3) din O.G. nr. 2/2001, prezența unui martor este necesară atunci când contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze; totodată, în lipsa unui martor, agentul constator va preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod. Instanța reține că atâta timp cât lipsa semnăturii martorului sau lipsa motivelor care au condus la încheierea procesului verbal în lipsa martorului nu se regăsesc între cazurile de nulitate absolută strict și limitativ prevăzute în cuprinsul art.17 din O.G. nr.2/2001, trebuie să se aprecieze că o atare omisiune nu poate să atragă decât nulitatea relativă a procesului-verbal de constatare a contravenției ce a fost încheiat în astfel de condiții. Ca urmare, pentru a se dispune anularea procesului-verbal de constatare a contravenției era necesar ca petentul să dovedească nu numai că agentul constator și-a încălcat obligația de a menționa martorul, ci și că această încălcare i-a produs o vătămare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției, aspect nedovedit de către petentă în cauză.

În ceea ce privește temenicia procesului-verbal instanța a menționat ca prima faptă constatată există și îi este imputabilă petentei, fapta descrisă în procesul verbal neîncadrându-se în situațiile de excepție prevăzute de art. 16 din Legea nr. 334/2006. Astfel, situația de fapt descrisă pe scurt constă în subînchirierea cu titlu oneros a spațiului închiriat de petent cu bani proveniți din subvenții de la bugetul de stat. Din această activitate, p _____ a obținut suma totală de xxxxx lei. A susținut petentul că această activitate este permisă de lege, încadrându-se în ipoteza prevăzută de art. 16 alin. 1 lit. e, iar nu h, cum susține intimata. Astfel cum rezultă din procesul verbal contestat, intimata nu a făcut însă nicio referire la lit. h, prevăzând doar că au fost încălcate dispozițiile art. 16 alin. 1 din Legea nr. 334/2006. Această încadrare este corectă, întrucât conform lit. e ar fi permisă „închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu, fără a aduce atingere moralei publice, ordinii sau imaginii partidului politic”. Susține petentul că patrimoniul include toate drepturile și obligațiile evaluabile în bani, prin urmare în patrimoniul său se află și dreptul de folosință a unui bun imobil, cum este imobilul subînchiriat conform Contractului de închiriere nr. 9/17.06.2017. Toate aceste susțineri sunt adevărate, în raport de

dispozițiile art. 31 C. civ. și dovezile aflate la f. 43 și urm. Cu toate acestea, textul de lege face referire la spațiul aflat în patrimoniul propriu, iar nu la un drept de folosință cu privire la acesta, aflat în patrimoniul petentei. Este vorba așadar despre deținerea unui spațiu în proprietate, conform art. 2 din Legea nr. 334/2006. Aceasta a fost și intenția legiuitorului atunci când a modificat lit. e) a alin. (1) al art. 16 prin pct. 1 al art. unic din Legea nr. 78 din 28 aprilie 2016, publicată în M.Of. nr. 330 din 28 aprilie 2016. Astfel, anterior acestei modificări textul avea următorul conținut „închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu pentru conferințe sau acțiuni social-culturale și pentru organizarea birourilor parlamentare”. Această formulare s-a considerat că îngreădește dreptul de proprietate ocrotit de dispozițiile art. 44 alin. 1 din Constituția României, prin limitarea tipurilor de acțiuni pentru care se puteau închiria spațiile aflate în patrimoniul partidelor politice. Interpretarea dată de petent textului de lege permite acestuia obținerea de venituri din surse străine de cele expres menționate și plafonate de lege și cu nerespectarea principiului egalității de șanse. În fine, un argument în plus că petenta nu se încadrează la lit. e este și acela că toate prevederile cuprinse la lit. a-i ale alin. 1 al art. 16 din Legea nr. 334/2016 reprezintă dispoziții legale speciale, cu caracter de excepții, care sunt de strictă interpretare și aplicare. Or, lit. e permite închirierea spațiilor, iar nu subînchirierea lor.

În ceea ce privește cea de-a doua contravenție, aceasta se referă la faptul că veniturile provenite din subvenții de la bugetul de stat nu respectă destinațiile cheltuielilor prevăzute la art. 25 alin. (1) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel din veniturile anterior menționate regăsite în contul bancar R020UGBIxxxxxxxxxxx7RON deschis la GarantiBank, s-a achitat în data de 26.06.2017 suma de 9.183,00 lei către Intermedias SRL, aferentă facturii nr. 93/23.06.2017 reprezentând comision achitat pentru agenție cu scopul de a identifica un imobil de închiriat ca sediu de partid conform contractului nr. 9/18.02.2017, astfel fiind încălcate prevederile art. 25 alin. (2). Instanța a apreciat că plata comisionului de intermediere nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele limitativ prevăzute de textul anterior redat. Astfel, cheltuielile cu chiria reprezintă acele sume de bani ocazionate de plata chiriei – cum ar fi comisionul bancar, penalitățile de întârziere etc. Comisionul agentului imobiliar reprezintă un cost al operațiunii de intermediere, un preț al acestui serviciu, prestat în vederea încheierii contractului de închiriere, nefiind nici o cheltuială de întreținere și funcționare a sediului, nici una de investiții și nici una cu utilitățile, cum susține petenta.

Cu privire la măsura confiscării sumei totale de xxxxx lei, instanța a constatat că petenta a formulat în esență două apărări: prima - aceea că nu s-a indicat cine este proprietarul sumei confiscate - și a doua aceea că a intervenit prescripția aplicării sancțiunii complementare. Prima apărare este nefondată, întrucât legea nu impune obligația de a stabili un proprietar al sumelor de bani încasate, ci arată doar că sumele de bani și/sau contravaloarea în bani a bunurilor și serviciilor care au constituit obiectul contravenției se varsă la bugetul de stat, stabilind în sarcina contravenientului această obligație, fiind evident că acesta este cel care a beneficiat de aceste sume, acesta fiind și motivul pentru care a fost sancționat. În ceea ce privește cea de a doua apărare, în conformitate cu dispozițiile alin. 5 și 6 ale art. 52 din Legea nr. 334/2016 „, sancțiunile prevăzute la alin. (1)-(3) se prescriu în termen de 3 ani de la data săvârșirii faptelor. (6) În cazul contravențiilor continue termenul prevăzut la alin. (5) curge de la data încetării

săvârșirii faptei”. Conform art. 53, în situațiile prevăzute la art. 52 alin. (1) - (3), contravenientul varsă la bugetul de stat sumele de bani și/sau contravaloarea în bani a bunurilor și serviciilor care au constituit obiectul contravenției, pe baza hotărârii Autorității Electorale Permanente iar potrivit art. 55 prevederile art. 52 și 54 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare. Se constată, în primul rând, că modalitatea prin care se dispune aplicarea acestei măsuri derogă de la legea generală, art. 55 excluzând raportarea art. 55 la dreptul comun în materie, care este O.G. nr. 2/2001. Pe de altă parte, conform art. 13 din O.G. nr. 2/2001 invocat de petentă arată că „Aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei”. Astfel cum rezultă din reglementarea-cadru în materie, O.G. nr. 2/2001, sancțiunile contravenționale sunt principale (amenda și avertismentul) și complementare, pentru aceeași faptă contravențională putându-se aplica doar o singură sancțiune contravențională principală și una sau mai multe sancțiuni complementare. Sancțiunile complementare se aplică întotdeauna numai condiționat de aplicarea unei sancțiuni principale (fiind doar o completare a acestora), având ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege. Astfel, nu poate exista un temei pentru a aplica sancțiunea complementară, în lipsa unui temei legal pentru a fi aplicată sancțiunea principală. În aceste condiții, este evident caracterul de accesorialitate al măsurii complementare, care nu poate subzista în lipsa unui temei pentru a se aplica o sancțiune principală. De altfel, se constată că ambele texte de lege – atât cel special, prevăzut de Legea nr. 334/2006, cât și cel general, invocat de petentă – se referă expres doar la sancțiunea principală, întrucât accesoriul urmează, ca regulă, soarta principalului (accessorium sequitur principale), astfel încât ori de câte ori legea specială prevede un termen distinct pentru a aplica sancțiunea principală, sancțiunea complementară poate fi aplicată în același termen, în lipsa unei prevederi exprese în sens contrar.

Potentul a formulat apel prin care a solicitat schimbarea sentinței și admiterea plângerii, cu cheltuieli de judecată. În motivare petentul a menționat că în procesul-verbal nu este indicat locul săvârșirii contravenției, ci numai locul unde a fost efectuat controlul. În mod greșit a reținut instanța de fond că prima faptă există și este imputabilă petentului. Art. 2 din Legea nr. 334/2006 se referă la spațiile aflate în patrimoniul propriu, fără să specifice că se referă la spațiile aflate în proprietatea partidului. Art. 16 al. 1 lit. h din Legea nr. 334/2006 dau dreptul la subînchirierea spațiilor primite de la autoritățile administrației publice centrale și locale impunând 2 restricții: pentru organizarea birourilor parlamentare și fără ca valoarea chiriei lunare prevăzute în contractul de subînchiriere să depășească valoarea chiriei lunare prevăzute în contractul de închiriere încheiat cu autoritățile locale. Textul nu interzice subînchirierea imobilelor închiriate de la persoane private. Dreptul de a folosi bunul imobil închiriat aparține partidului, acesta având și dreptul de a-l subînchiria, conform contractului de închiriere. Art. 16 al. 1 lit. h din Legea nr. 334/2006 dau dreptul la subînchirierea spațiilor primite de la autoritățile administrației publice, deci cu atât mai mult a celor închiriate de partide de la persoane private.

Potentul a menționat că în mod greșit instanța de fond a concluzionat că plata comisionului de subînchiriere nu respectă destinațiile cheltuielilor prevăzute de art. 25 al. 1 din Legea nr. 334/2006. Este evident că și comisionul agentului imobiliar este un cost care nu ar exista în

afara incheierii contractului de inchiriere si al platii chiriei si, in consecinta, respecta destinatiile cheltuielilor prevazute la art.25 al.1 din Legea nr.334/2006.

Eronata este judecata efectuata de instanta de fond in ceea ce priveste masura confiscarii. Art.53 al.1 din Legea nr.334/2006 reglementeaza doar modalitatea de stingere a obligatiei de plata a acestor sume care se fac venit la bugetul de stat in urma aplicarii sanctiunii complementare a confiscarii. Art.53 nu prevede posibilitatea aplicarii sanctiunii complementare a confiscarii. Aceasta este reglementata de OG nr.2/2001, care in art.24 prevede obligatia agentului constatator de a stabili cine este proprietarul bunurilor confiscate, ceea ce in speta dedusa judecatii nu s-a realizat.

Petentul a mentionat si faptul ca Legea nr.334/2006 instituie un termen special derogatoriu de 3 ani calculat de la data savarsirii faptei doar in ce privest aplicarea sanctiunii principale, amenda, nu si in ceea ce priveste sanctiunea confiscarii. Aceasta din urma este prescisa raportat la termenul general de 6 luni stabilit de OG nr.2/2001

In drept au fost invocate prevederile art.494 si 223 C__.

Intimata a depus intimpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat si mentinerea sentintei de fond. In motivare intimata a mentionat ca procesul-verbal a fost legal intocmit fata de dispozitiile art.16 din OG nr.2/2001. Locul savarsirii contraveniilor este chiar locul in care au fost constatate si in care pet entul isi desfaosra activitatea . In ceea ce priveste prima contravenitie, intimata aa mentionat ca art.3 din Legea nr.334/2006 prevede in mod expres sursele de finantare ale unui partid politic, printre care si venituri provenite din activitati proprii, conform art.16, care la lit.h mentioneaza subinchirierea spatiilor primite conform prevederilor art.26 al.1-3 pentru organizarea birourilor parlamentare. Prin urmare, partidele politice pot obtine venituri provenite din subinchirierea spatiilor primite pentru organizarea birourilor parlamentare numai in situatia in care spatiile au fost primite de p_____ politic de la autoritatile publice centrale sau locale. Venitul obtinut de petent in anul 2017 nu este legal deoarece provine din subinchirierea unui spatiu pe care l-a inchiriat de la o societate comerciala.. Petentul nu are un drept de proprietate asupra spatiului subinchiriat, astfel ca nu se poate sustine ca acest spatiu se afla in patrimoniul sau, asa cum impune art.16 al.1 lit.e din Legea nr.334/2006.

Intimata a mentionat si ca achitarea din subventia de la bugetul de stat a chletuielilor reprezentind comisionul agentiei imobiliare este contrara dispozitiilor art.25 al.2 din Legea nr.334/2006. Aplicarea masurii complementare a confiscarii opereaza ope legis, nefiind lasata la latitudine agentului constatator ori de cate ori se constata savarsirea unei contravenitii prevazuta de art.52, iar quantumul confirsacrii este determinat de valoarea sumei de bani sau a contravalorii bunurilor si serviciilor care au constituit obiectul contravenitiei. In ceea ce privest solicitarea petentului de obligare a intimatei la plata cheltuielilor de judecata, intimata a

mentionat ca nu sunt intrunite condițiile prevăzute de art.453 C__, iar în subsidiar, a solicitat diminuarea acestora în raport de complexitatea cauzei și de activitatea depusă în cauză.

În drept au fost invocate prevederile C__, Legea nr.334/2006, HG nr.10/2016, Legea nr.208/2015, OG nr.2/2001, Legea nr.14/2003, art.38 din Legea nr.96/2006.

Petentul a depus rapuns la întîmpinare prin care a reîtarat susținerile din cuprinsul cererii de apel și a solicitat respingerea apărărilor întîmiatei.

Analizând apelul prin prisma motivelor invocate de apelant și a motivelor prevăzute de art.466-482 C.pr.civ., raportate la probele administrate în cauză civilă de faptă, instanța constată următoarele:

Prin procesul verbal de stabilire și sancționare a contravențiilor nr. xxxxxxxx/13.08.2018 p _____ U _____ Salvați R _____ a fost sancționat cu avertisment pentru nerespectarea dispozițiilor art. 16 alin. 1 din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale și art. 52 alin. 2 din aceeași lege. S-a aplicat totodată măsura confiscării sumelor de xxxxx lei și 9183 lei, fiind emise Decizia nr. 1451/01.10.2018 și Hotărârea nr. 533/01.10.2018.

Prin plângerea contravențională, petentul a contestat pct.9 și 10 din procesul-verbal, referitoare la:

1.pct. 9 - la data de 03.08.2018, ora 10:30, la sediul Partidului “U _____ Salvați R _____”, din municipiul București, bulevardul Aviatorilor, nr. 9, Sector 1, în urma desfășurării misiunii de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de P _____ “U _____ Salvați R _____” în anii 2016 și 2017, formațiunea politică verificată a obținut venituri în anul 2017 în valoare totală 30.422,00 lei din subînchirierea spațiului situat în Mun, București, Sector 1, _____, conform următoarelor contracte de subînchiriere sub numerele 62/01.10.2017 către Biroul Parlamentar al domnului Senator V__-T__ A_____, 63/01.10.2017 către Biroul Parlamentar al domnului Deputat C_____-G____ Seidler, 61/01.10.2017 către Biroul Parlamentar al domnului Deputat C____ G____, 59/01.10.2017 către Biroul Parlamentar al domnului Deputat T__ P__, 55/01.09.2017 către Biroul Parlamentar al doamnei Senator F____ P____ și nr. 60/01.10.2017 către Biroul Parlamentar al domnului Senator R__-M__ Miliail, spațiu ce a fost închiriat de către formațiunea politică verificată de la Societatea Ludic Organization Of Various Environments SRL conform contractului de închiriere nr. 9/17.06.2017. Acest venit a fost încasat de formațiunea politică în contul bancar R033UGBxxxxxxxxxxxx57RON deschis la GarantiBank [...] astfel fiind încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 334/2006

privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta de mai sus constituie contravenție, fiind prevăzută și sancționată conform prevederilor art. 52 alin. (I) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 10.000 lei la 25.000 lei, raportat la art. 7 din O.G nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. S-a aplicat sancțiunea avertismentului și s-a propus confiscarea de la contravenient a sumei 30.422,00 lei.

2. pct. 10 -s-a reținut cu ocazia aceluiași control că veniturile provenite din subvenții de la bugetul de stat nu respectă destinațiile cheltuielilor prevăzute la art. 25 alin. (1) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel din veniturile anterior menționate regăsite în contul bancar R020UGBIxxxxxxxxxxxx7RON deschis la GarantiBank, s-a achitat în data de 26.06.2017 suma de 9.183,00 lei către Intermedias SRL, aferentă facturii nr. 93/23.06.2017, reprezentând comision achitat pentru agenție cu scopul de a identifica un imobil de închiriat ca sediu de partid conform contractului nr. 9/18.02.2017, astfel fiind încălcate prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Fapta constituie contravenție, fiind prevăzută și sancționată conform prevederilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, eu amendă de la 15.000 lei la 50.000 lei, raportat la art. 7 din O.G nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. A fost aplicata sancțiunea avertismentului și în conformitate cu art. 53 alin. (1) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a dispus confiscarea de la contravenient a sumei de 9.183,00 lei.

Tribunalul apreciaza ca, fata de dispozitiile art.34 al.1 din OG nr.2/2001, prima instanta a analizat in mod corect legalitatea procesului-verbal, care a fost intocmit cu respectarea dispozitiilor art.16-17 din OG nr.2/2001.

Referitor la locul savarsirii contravențiilor, tribunalul apreciaza ca in mod corect prima instanta a retinut ca acesta este sediul Partidului „U_____ Salvați R_____” unde s-a constatat săvârșirea faptelor ce au fost încadrate ca și contravenții. Prin natura lor, faptele nu puteau fi savarsite in alt loc decat sediul Partidului, acolo unde se tine contabilitatea si unde se afla toate inregistrările privind activitatea acestuia.

In ceea ce priveste temeinicia procesului-verbal, tribunalul retine ca judecatoria a analizat in mod corect probele administrate in cauza din care rezulta situatia de fapt mentionata in actul constatator la contravenției.

Referitor la prima fapta contravențională, tribunalul reține ca prima instanță a interpretat în mod corect dispozițiile legale incidente.

Art.2 din Legea nr.334/2006 prevede ca „Partidele politice pot deține, în condițiile legii, bunuri mobile și imobile care sunt necesare realizării activității specifice”, iar art.16 menționează din ce activități partidele politice pot obține venituri, respectiv: „e) închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu, fără a aduce atingere moralei publice, ordinii sau imaginii partidului politic; (...) h) subînchirierea spațiilor primite conform prevederilor art. 26 alin. (1)-(3), pentru organizarea birourilor parlamentare, fără ca valoarea chiriei lunare prevăzute în contractul de subînchiriere să depășească valoarea chiriei lunare prevăzute în contractul de închiriere încheiat cu autoritățile locale . Cheltuielile de întreținere aferente spațiului subînchiriat revin biroului parlamentar, conform contractului încheiat”.

Pe de altă parte, art.26 al. 1-3 menționează: „1.Autoritățile administrației publice centrale și locale pot asigura spații pentru sediile centrale și locale ale partidelor politice , precum și terenurile aferente, la cererea motivată a acestora.(2) Partidele politice pot primi cel mult câte un sediu pe unitate administrativ-teritorială.(3) Închirierea de către autoritățile locale a spațiilor destinate sediilor partidelor politice urmează regimul juridic prevăzut pentru închirierea spațiilor cu destinație de locuință”.

Contrar mențiunilor din cererea de apel, în cauză nu sunt incidente dispozițiile art.16 al.1 lit.h, ci dispozițiile art.16 al.1 lit.e din Legea nr.334/2006.

În procesul-verbal s-a reținut ca petentul a obținut venituri în anul 2017 în valoare totală 30.422,00 lei din subînchirierea spațiului situat în Mun, București, Sector 1, _____, pentru organizarea unor birouri parlamentare, închiriat de către formațiunea politică verificată de la Societatea Ludic Organization Of Various Environments.

Din coroborarea dispozițiilor legale anterior citate rezultă ca partidele politice pot obține venituri din subînchirierea spațiilor pentru organizarea birourilor parlamentare, dar numai în situația în care acele spații subînchiriate au fost primite de la autoritățile administrației publice centrale și locale conform prevederilor art. 26 alin. (1)-(3) din Legea nr.334/2006. În cauză însă petentul a obținut venituri din subînchirierea unui spațiu cu o altă proveniență, respectiv spațiul a fost închiriat de la o societate comercială.

De asemenea, tribunalul apreciază și faptul că nu sunt incidente nici dispozițiile art.16 al.1 lit.e din Legea nr.334/2006 care se referă la închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu, noțiunea de patrimoniu vizând proprietatea partidului politic și nu dezmembramentele acesteia, precum dreptul de folosință. De altfel și în contractul de închiriere nr.9/17.06.2017 încheiat cu

Societatea Ludic Organization Of Various Environments se mentioneaza la art.6.3 al.1 ca este interzisa subinchirierea in tot sau in parte a spatiului inchiriat, cu exceptia subinchirierii spatiului catre cabinetele parmanetare/parlamnetarii USR, precum si catre filialele USR (fila 46 dosar fond).

Reglementarea activitatilor producatoare de venituri in cazul partidelor politice este stricta, astfel ca numai in situatia in care aceste venituri se incadreaza in textul de lege se poate aprecia ca petentul nu a sav a rsit contraventia prevazuta la pct.9 din cuprinsul procesului-verbal.

Referitor la comisionul de intermediere (pct.10 din procesul-verbal), tribunalul retine incidenta dispozitiilor art.25 al.2 din Lege anr.334/2006 „Este interzisă folosirea veniturilor provenite din subvenții de la bugetul de stat pentru oricare alte destinații decât cele prevăzute la alin. (1) ”, iar la al.1 se mentioneaza: „(1) Veniturile care provin din subvenții de la bugetul de stat pot avea următoarele destinații: a) cheltuieli materiale pentru întreținerea și funcționarea sediilor; b) cheltuieli de personal; c) cheltuieli pentru presă și propagandă; d) cheltuieli privind organizarea de activități cu caracter politic; e) cheltuieli de deplasare în țară și în străinătate; f) cheltuieli pentru telecomunicații; g) cheltuieli cu delegațiile din străinătate; h) cheltuieli cu cotizațiile datorate organizațiilor politice internaționale la care este afiliat p_____ politic; i) investiții în bunuri mobile și imobile, necesare activității partidelor respective ; j) cheltuieli de protocol; k) cheltuieli de birotică; l) cheltuieli cu comisioane bancare; m) cheltuieli cu chiriile și utilitățile sediilor; n) cheltuieli de întreținere și reparații auto; o) cheltuieli cu prime de asigurare; p) cheltuieli de transport; q) cheltuieli cu combustibili și carburanți; r) cheltuieli cu producția și difuzarea de spoturi publicitare;s) cheltuieli cu consultanța politică;t) cheltuieli cu consultanța juridică; u) cheltuieli cu sondajele de opinie naționale și locale;v) cheltuieli cu onorariile avocaților, executorilor și experților; w) cheltuieli cu taxele de timbru; x) cheltuieli cu taxele mărcilor înregistrate; y) cheltuieli cu penalitățile”.

In procesul-verbal s-a retinut plata din subventia de la bugetul de stat, virata în contul bancar R020UGBIxxxxxxxxxxxx7RON deschis la GarantiBank, a facturii nr. 93/23.06.2017 in valoare de 9.183,00 lei către Intermedias SRL, reprezentând comision achitat cu scopul de a identifica un imobil de închiriat ca sediu de partid conform contractului nr. 9/18.02.2017.

Prima instanta a interpretat in mod corect semnificatia comisionului de intermediere in sensul ca cheltuielile cu chiria reprezintă acele sume de bani ocazionate de plata chiriei – cum ar fi comisionul bancar, penalitățile de întârziere etc, iar comisionul agentului imobiliar reprezintă un cost al operațiunii de intermediere , un preț al acestui serviciu, prestat în vederea încheierii contractului de închiriere, nefiind nici o cheltuială de întreținere și funcționare a sediului, nici una de investiții și nici una cu utilitățile, cum susține petenta.

Or, subventiile de la bugetul de stat pot avea numai destinatiile expres mentionate in art.25 al.1 din Lege anr.334/2006.

In consecinta, fapata descrisa la pct.10 din procesul-verbal a fost corect retinuta in sarcina petentului.

De asemenea, tribunalul apreciaza ca masura confiscarii a fost corect dispusa de catre agentul constatatator. In acest sens art.53 din Legea nr.334/2006 prevad ca „In situatiile prevazute la art. 52 alin. (1)-(3), contravenientul varsă la bugetul de stat sumele de bani și/sau contravaloarea în bani a bunurilor și serviciilor care au constituit obiectul contravenției , pe baza hotărârii Autorității Electorale Permanente”.

Asadar, se retine, pe de o parte, ca masura confiscarii operarea ope legis, nefiind lasata la altitudinea agentului constatatator, iar, pe de alta parte, ca textul de lege nu instituie obligatia agentului constata t or de a identifica proprietarul acestor sume. Simpla calitate de contravenient atrage obligatia de varsare la bugetul de stat a sumelor de bani care au constituit obiectul contravenției.

Nefondate sunt si sustinerile petentului in ceea ce priveste prescriptia sanctiunii complementare a confiscarii. Art.52 al.5 si 6 din Legea nr.334/2006 prevad ca „Aplicarea sanctiunilor prevazute la alin. (1)-(3) se prescrie în termen de 3 ani de la data săvârșirii faptelor.(6) În cazul contravențiilor continue termenul prevăzut la alin. (5) curge de la data încetării săvârșirii faptei”, iar art.55 dispun ca „Prevederile art. 52 și 54 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002 , cu modificările și completările ulterioare”. In acest sens, art. 13 din O.G. nr. 2/2001 prevede că „Aplicarea sanctiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei”.

Sub acest aspect tribunalul retine, pe de o parte, ca, dat fiind caracretul accesoriu al sanctiunii complementare (fata de sanctiunea principala- amenda), termenul de prescriptie se raporteaza la sanctiunea principala. Or, din punct de vedere procedural, nu se poate solicita constatarea intervenirii prescriptiei numai pentru sanctiunea complementara, nu si pentru cea principala. Pe de alta parte, tribunalul retine ca procesul-verbal a fost intocmit la data de 13.08.2018 pentru fapte constatate la data de 03.08.2018 si savarsite in anul 2017, iar măsura confiscării sumelor de xxxxx lei și 9183 lei a fost dispusa prin Decizia nr. 1451/01.10.2018 și Hotărârea nr. 533/01.10.2018. In consecinta, aplicarea sanctiunii complementare a confiscarii respecta dispozitiile art.52 al.5 si 6 din Legea nr.334/2006.

In consecinta, fata de prevederile art.480 al.1 C.pr.civ, instanța va respinge apelul ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Respinge apelul formulat de apelantul P _____ U _____ SALVAȚI R _____ , cu sediul în București, _____ , sector 1, împotriva sentinței civile nr. 1461/22.03.2019 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, în contradictoriu cu intimata A _____ E _____ P _____ , cu sediul în București, _____ , sector 3, având ca obiect „anulare proces verbal de contravenție _____ NR. xxxxxxxx, DECIZIA NR. 1451/2018, HOTĂRÂREA NR. 533/2018”, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată azi, 25.09.2019, prin punerea soluției la dispoziția partilor de către greșa instanței.

Președinte,

I _____ S _____

Judecător,

V _____ G _____ P _____

Grefier ,

O___-D_____ G_____

Red.I.S./Tehno.O.G.

Ex.4/07 Octombrie 2019